

Vetlanda-Posten

Dmitrii Volkov och Viacheslav Skokov var de två som hittade Lennart Hultqvist, något som Viacheslav kallar ett mirakel.

De hittade stupade Hultqvist: "Ett mirakel"

Ryssarnas säregna intresse: Åker till krigsfält för att leva stupade soldater

26 jan 2015 15:36

Vetlanda. Två ryska volontärarbetare hittade Lennart Hultqvist kvarlevor och fick äran att bära kistan till graven.

Dmitrii Voljov och Viacheslav Skokov kommer från Sankt Petersburg, Ryssland.

Tillsammans delar de ett säreget intresse. Varje söndag, om familjen tillåter, åker de till gamla krigsfält för att leta efter stupade soldater.

– Vi har ett stort intresse för militärhistoria, att studera krigsfält blir som ett praktiskt sätt att studera vår historia, säger Viacheslav.

Från Finlands sida finns det också volontärer. Sida vid sida arbetar de nu med ryssarna för att få hem sina landsmän till rätt plats.

"Alla är offer"

– I det här fallet hjälper vi Finlands sak, alla som föll under kriget är offer oavsett härkomst.

Under kriget hade man inte möjlighet att ta med sig sina fallna kamrater och kropparna lämnades, eller i bästa fall begravdes, på plats. Arbetet med att leta efter döda soldater kan tyckas skrämmande men det är inget Dmitrii eller Viacheslav tänker på.

– Det är inte så otäckt, de har ju legat där så länge. Det som är sorgligt är att så många av dem som vi hittar inte går att identifiera, säger Viacheslav.

I deras team om sju aktiva medlemmar har de sedan 1997 återfunnit 250 soldater varav 50 av dem finska och en svensk, Lennart Hultqvist. Den 16 juni förra året hände något som Viacheslav kallar ett mirakel. Då hittade de nämligen Lennart Hultqvists kvarlevor.

– Många har varit på området och sökt tidigare och vi hade planerat en resa dit för tio år sedan. Jag hittade hans ID-halsband och sedan grävde vi åtta gånger fyra meter under fyra söndagar för att få upp honom.

Från grav till grav

När Lennarts syster frågade om hon kunde göra något för Dmitrii och Viacheslav som tack för att de fick hem hennes bror var det enda de ville att vara med Lennart från grav till grav.

– På något sätt är vi bröder, Lennart var volontär och det är ju vi också.

Karin Björserud

karin.bjorserud@smt.se